

«Одного разу в Україні» та інші фільми

26 листопада відбувся допрем'єрний показ документальної стрічки Олега Чорного «Голлівуд над Дніпром. Сни з Атлантиди» (сценарій Станіслава Цалика, «Директорія кіно» за підтримки Державного агентства з питань кіно). У роботі, визначеній як історико-документальна притча, йдеться про минуле і сьогодення села Бучак, де свого часу знімали «Українську рапсодію», «Вечір на Івана Купала», «Бумбараш». У стрічці Чорного взяли участь Лариса Кадочникова, Олександр Денисенко, Михайло Ілленко, Микола Бурляєв, Раїса Недашківська, Микола Рашев, Сергій Якутович, Любко Дереш, Олег Михайлюта «Фагот».

27 листопада вийшов у прокат дебютний художній фільм Анни Акулевич «Це — я» (сценарист і продюсер Олег Фіалко, «Контакт»). Ролі виконують дебютанти Василь Черношкур, Ганна Ткач і Вікторія Зубрейчук. Українська прем'єра стрічки, яка відбулася на МКФ «Молодість», уже має міжнародні нагороди: спец-приз МКФ в Анкарі, Гран-прі та приз за музичне оформлення (композитор Сергій Хотимський, саундтрек Олега Скрипки) КФ у Лучанія (Італія).

28 листопада — прем'єра документального п/м фільму «Одного разу в Україні» харківського режисера Ігоря Парфьонова (президента правозахисного центру «Ступені»). Йдеться про події київського Майдану до лютого 2014 року; знімали під час самих подій. Оператори — Олександр Буров, Дмитро Шиповський, Юрій Перетяченко і Володимир Аксьонов, актори — Олена Слюсарчик, Олександр Яхно (актор-аматор) та ін. Фільм створено на громадських засадах, за підтримки волонтерів. Показали його 6 листопада на МКФ у Котбусі в програмі «Україна: територія кіно». «Одного разу в Україні» перша частина трилогії; вже почато зйомки другої під назвою «Дикі» про події у східному регіоні країни.

Український документаліст отримав Гран-прі

Українсько-австрійський документальний фільм «Хворісукалюди» Юрія Речинського восени 2014-го здобув Гран-прі МКФ документальних фільмів HumanDOK у Варшаві як найкращий іноземний документальний фільм. Стрічка вже має відзнаки за найкращий

документальний фільм: на Фестивалі європейського незалежного кіно у Франції, приз «Серце Сараєва» на Сараєвському МКФ-2013, а також «Найкращий документальний фільм» на МКФ «Рейденс»-2013 у Лондоні, «Найкращий повнометражний фільм» міжнародного конкурсу DocsDF-2013 у Мексичі, Гран-прі МКФ Viennale-2013 у Відні.

Віч-на-віч із Кобзарем

З 29 листопада до 5 грудня в Києві за підтримки Міністерства культури тривала мистецька акція «Віч-на-віч з Кобзарем», присвячена 200-річчю Тараса Шевченка. На сценах київських театрів було показано вистави за творами Шевченка Черкаського та Волинського академічних театрів, Львівського театру ім. М. Заньковецької та Криворізького театру музично-пластичних мистецтв «Академія руху». На церемонії відкриття в Національному музеї Тараса Шевченка показали уривки з вистав «Сон» Київського театру на Липках, «Така її доля» та «Назар Стодоля» Театру імені І. Франка. Всі заходи відбувалися безкоштовно, а цільовою аудиторією були представники громадськості, студенти, особи з обмеженими можливостями, пенсіонери та ветерани, працівники благодійних і волонтерських організацій, бійці АТО, переселенці з територій, тимчасово непідконтрольних Україні, та інші.

«Поводир» б'є глядацькі рекорди

За перший вік-енд національного прокату стрічка Олеса Саніна «Поводир» збрала біля кіноекранів 94 754 глядачів. За інформацією прес-служби дистриб'юторської компанії «V&H Film Distribution», це найуспішніший бокс-офіс в історії кіно незалежної України. Приміром, фільм отримав кращі показники, ніж за перший вік-енд деякі популярні голлівудські фільми: «Анна Кареніна» (82 902), «Великий Гетсбі» (84 734), «Джанго вільний» (71 917). Для порівняння, стрічка «ТойХтоПройшовКрізьВогонь» Михайла Ілленка, що досі була найуспішнішою у прокаті серед українських фільмів, за перший вік-енд збрала 3 979 глядачів. За другий вік-енд фільм «Поводир» зібрав уже 210 тисяч глядачів і 8,66 млн грн. Національний прокат «Поводиря» почався 12 листопада і проходив у 130 кінотеатрах України. На кінець грудня фільм зібрав більше 13 млн грн.

«Плем'я» в британському кінорейтингу

Стрічка «Плем'я» Мирослава Слабошпицького ввійшла до двадцяти найкращих фільмів 2014 року за рейтингом престижного британського журналу «Sight and Sound», посівши в ньому восьму позицію. Перше місце зайняла стрічка американського режисера Річарда Лінклейтера «Юність» («Boyhood»).

Журнал є щоквартальним і виходить із 1930-х років під егідою Британського інституту кіно. Наприкінці кожного року «Sight and Sound» пропонує власні переліки найкращих фільмів року в різних жанрах і категоріях.

«Коріолан» як експериментальна опера

29 листопада в Центрі культури та мистецтва КПІ показали експериментальну оперу за п'єсою Вільяма Шекспіра «Коріолан». Режисер — керівник театру «Дах» і засновник «Гогольфесту» Владислав Троїцький. Це його друга оперна постановка (перша — «Мертве місто» на музику Еріха Корнгольда в Будапешті). В музичній партитурі опери, значною мірою створеній у режимі колективної імпровізації — не лише фрагменти класичних опер (К. Монтеверді), а й музика далеких від опери жанрів: танго, корсиканські мотиви, елементи арабських мелодій тощо (вокальний керівник проекту — Анна Охримчук). Вокалістів та інструменталістів було обрано на основі відкритого кастингу. В тексті постановки — елементи українських перекладів «Коріолана» П. Куліша і Д. Павличка, а також оригінальні версії Шекспірових сонетів. На думку режисера, трагедія про римського полководця, чия історія є водночас історією і зради, і патріотизму, актуальна в нинішній ситуації.

Польський журнал про український театр

1 грудня презентували жовтневий номер польського журналу «Teatr», присвяченого сучасному українському театру під девізом «Театр вільної України». Участь взяли: головний редактор журналу «Teatr» Яцек Копцінський, перекладачка і театрознавець Анна Коженювська-Бігун, театрознавець Ганна Веселовська, директор Польського Інституту Ева Фігель. Ідея з'явилася в квітні минулого року з бажання підтримати Україну, а також зрозуміти, як наш театр

реагує на виклики сучасності. В номері — інтерв'ю з режисерами, драматургами, рецензії на вистави, думки та дискусії стосовно проблем українського театру. Він виявився цікавим для польських читачів: за словами головного редактора, журнал купують активніше, ніж попередні. Питання із зали засвідчили інтерес української аудиторії до театральних процесів Польщі. Зустріч було проведено також для налагодження контактів та обговорення майбутньої співпраці театрознавців та поціновувачів театрального мистецтва, з огляду на підготовку святкувань Року Театру в Польщі-2015.

Українське кіно: ходіння по колу

10 грудня відбулося перше в новій ВР розширене засідання Комітету з питань культури і духовності за участі Віце-прем'єр-міністра/Міністра культури В'ячеслава Кириленка та представників громадськості. У засіданні Комітету з питань культури і духовності взяв участь голова НСКУ **Сергій Тримбач**. У своєму виступі він, зокрема, сказав: «Таке враження, що всі ми заледве не двадцять років ходимо по колу. До прикладу, п'ять літ тому наша Спілка домоглася включення до Закону про кінематографію пункту щодо збору на кіно (з кожного проданого квитка береться певний процент до фонду розвитку національної кінематографії). Однак було торпедовано наступний законопроект, який передбачав механізм тих зборів... Сьогодні знову ми почули про збір, та ще пан Княжицький говорив про національну лотерею, прибуток від якої можна буде використати на виробництво фільмів. Однак досвід показує, що міне три-чотири роки бездіяльності, і знову підуть ті самі сюжети. Нині в складі вашого комітету є потужні політичні гравці, креативні люди. Ну, давайте зробимо так, щоби справи у нашій культурі змінилися, і радикально. Близьким для нас прикладом є Польща, де 2005 року прийняли Закон про кіно, створили Інститут кіномистецтва, і за останні роки досягли чималих успіхів. Головний: біля 30 відсотків у кінотеатрах — це польські фільми. При цьому в загальному бюджеті національної кіноіндустрії тільки 10 % гроші з державного бюджету, всі інші — від зборів кількох рівнів. Чому ж нам не піти таким шляхом? Хоча причина відома: як тільки виникають подібні про-

екти, передусім щодо змін у чинне законодавство, як на їхньому шляху постають всілякі лобі, що захищають інтереси великого капіталу. Коли ж інтереси культури постануть нарешті?

Нас, національні творчі спілки, нині — схоже на те — пробують задушити економічними удавками. Скажімо, тарифи на тепло просто зашкалюють. Упродовж двох років спілки були прописані в постанові Кабінету міністрів щодо пільгового тарифу. Нині там лишилися тільки релігійні організації. Церкви Московського патріархату — виходить так — мають пільги, а ми ні. Просив би комітет на це вплинути, аби спілки повернули до тексту кабмінівської постанови. Нині громадять Громадське телебачення, в якому збираються втопити і телеканал «Культура». Його рівень невисокий, головною причиною чого є копійчаний бюджет. Та чи ж треба його нищити — єдиний канал культурної, мистецької інформації? Може, краще поліпшити його фінансування, докласти зусиль для реформування каналу?»

Міжнародні нагороди 2014 року

«Вічне повернення» Кіри Муратової — приз «Білий слон» Російської гільдії кінознавців і кінокритиків, Москва.

«Параджанов» Олени Фетісової та Сержа Аведікіяна — «Срібна тайга» за найкращий дебютний фільм на МФ кінодебютів «Дух вогню» у Ханті-Мансійську.

«Хайтарма» Ахтема Сеїтаблаєва — російська кінопремія «Ніка» у номінації «Найкраща картина країн СНД і Балтії».

«Хворісукалюди» Юрія Речинського (Україна, Австрія) — найкращий незалежний європейський документальний фільм на Фестивалі європейського незалежного кіно у Франції.

«Плем'я» Мирослава Слабошпицького — Гран-прі програми «Тиждень критики» — паралельної програми Каннського МКФ; головний приз в секції «Паралелі та зустрічі» Фестивалю Європейського кіно «Паліч» (Сербія), гран-прі МКФ у Мотовані (Хорватія) та Міланському МКФ, приз «Відкриття року» Європейської кіноакадемії; М. Слабошпицький — найкращий режисер на МКФ «Кіношок».

«Абонент» Марини й Оксани Артеменко — диплом Гільдії кінознавців та кінокритиків Росії КФ «Кінотавр».

«Це — я» Анни Акулевич — Гран-прі МК в м. Лучіано (Італія).

За даними сайту НСКУ

Головний редактор
Брюховецька Лариса

Редколегія
Газда Януш (Польща),
Гладій Григорій (Канада),
Гайдабур Валерій,
Сіксу Елен (Франція), Скуратівський Вадим,
Чміль Ганна
Редакція
Тетерюк Марія, Велимчаниця Ольга,
Свято Роксоляна, Пащенко Анастасія
Літредатор Дениско Тетяна
Комп'ютерна верстка Брюховецька Оксана
Веб-дизайн Бондаренко Тетяна
Інтернет-версія Марія Тетерюк

Здано на виробництво з готових позитивів
12.1.2015. Формат 60x84 1/8. Папір офсетний.
Умовн. друк. арк. 7,46. Умовн. фарб. відб. 9,32.
Обл.-вид. арк. 5,17. Тираж 1000 пр. Ціна 9 грн
Зам. № 14-56 від 12.1.2015.
Редакція журналу «Кіно-Театр».
Друкарня «Задруга» тел. 239-19-88.
2010 Zadruga@gmail.com
Адреса редакції:
04655, м. Київ, вул. Г.Сковороди, 2, НаУКМА,
корп. 1, к. 216. Телефон редакції 425-60-96.
e-mail: ktm@ukma.kiev.ua
web-site: http://www.ktm.ukma.kiev.ua

Автори №1 (2015)

Анастасія Пащенко — старший науковий співробітник Музею театрального, музичного та кіномистецтва України
Ростислав Чопик — літературознавець
Якуб Маймурека — кінокритик, Польща
Пйотр Черкавський — кінокритик, Польща
Людмила Горделадзе — директорка кіно-театру «Жовтень»
Лариса Брюховецька — кінознавець
Єжи Гофман — кінорежисер, Польща
Ольга Велимчаниця — аспірантка Інституту проблем сучасного мистецтва АМУ
Марія Тетерюк — аспірантка НаУКМА, PhD «Масові комунікації»
Світлана Дзюба — журналістка
Роксоляна Свято — літературознавець, кінокритик
о. Юрій Мицик — доктор історичних наук, професор НаУКМА
Дмитро Павличко — поет, публіцист
Анатолій Русначенко — доктор історичних наук, професор, академік АН ВШ України
Анастасія Сідельник — філолог

Передплату журналу «Кіно-Театр» за межами України закордонні читачі можуть здійснювати через сайт ДП «Преса»
www.presa.ua